

Bestemmelsen. Naar Udgiften til Naturalforpleiningen skal udredes umiddelbart af Statskassen herhjemme, saa vil jeg forøvrigt anse det for rigtig, at selve Reglementet i saa Henseende bliver fastslaaet af Finantsministeren efter Forslag af Gouernementet, istedetfor, som Vædringsforlaget angiver, umiddelbart af Gouernementet. Disse Bemærkninger i Anledning af Vædringsforlaget ere jo ikke af stor reel Betydning; men jeg har troet det nødvendigt at fremkomme med dem nu for det mulige Tilfælde, at det ærede Thing ikke alene maatte ville tiltræde Vædringsforlagsstillernes — og jeg tør sige hele Udvalgets Flertals — Ønske om, at fuld Naturalforpleining skulde træde istedetfor delvis Naturalforpleining, men tillige skulde mene, at det var rigtigst, at Bestemmelsen derom fandtes i selve den Lov, som organiserer den vestindiske Hærstyrke. Spørgsmaalet, om et Fradrag af 5 Cts. daglig vil være passende eller ikke, antager jeg, at jeg for mit Vedkommende vil kunne komme til en bestemt Mening om, inden Lovforlaget forlader dette Thing, i ethvert Tilfælde inden det forlader Rigsdagen. En saadan Forandring, som den foreslaaede, i den vestindiske Soldats Forpleining vil, da den ikke blot gjælder Soldaterne, men tillige Underbefalingsmændene, efter Lovforlaget komme til at omfatte et Antal af 247 Individuer, og da Merudgiften vil beløbe sig til 11 Cts. om Dagen, altsaa godt og vel 40 Dollars om Aaret for en Mand, vil det ses, at den hele Merudgift vil løbe op til et ikke ganske ubetydeligt Beløb, nemlig til henoed en halv Snese Tusinde Dollars. Dersom et Forslag som dette var kommet til mig fra Vestindien paa en tidligere Tid, vilde jeg have anvendt al den Indflydelse, jeg formaaede, paa at faae gennemført en saadan Forbering. Grunden til, at jeg ikke har bragt det i Forslag i selve det af mig fremsatte Lovforlag, er mindre Hensynet til den absolute Merudgift for Statskassen end Hensynet til, at Forslaget ikke fremkom fra Vestindien samtidig med, at Spørgsmaalet om Overtagelsen af Udgiften ved den vestindiske Hærstyrke af den danske Statskasse kom paa Dagsordenen.

Jeg har med et Par Ord omtaler Mindretallets, jeg kan ikke kalde det Vædringsforlag, men Stilling lige overfor Lovforlaget; skal jeg dog i Anledning af det, som det ærede Udvalgs Flertal har bemærket om Beføstningen, som vil være forbunden med at holde et Skib af Jyllands Størrelse stadig paa Station i Vestindien, bemærke, at Udgiften derved jo ganske vist vilde kunne formindskes betydeligt, naar man vilde gaa ind paa at lade Afsløsningsmandskabet føre til Vestindien og tilbage igjen ved det aarlige Vinterøvelsesskib. Om dette til Stadighed vil kunne finde Sted, vil jo ikke komme til at bero paa Kolonialministeren, men vil nærmest komme til at bero paa Marineministeren. Jeg har Grund til

at antage, at der i alt Fald jevnlig paa den Maade vil kunne opnaas en Besparelse i den paaregneede Udgift for et Stationsskib ved Vestindien, hvilken jo er opgjort at ville beløbe sig til omtrent 163,000 Kr. om Aaret. Dersom Afsløsning stadig vilde kunne finde Sted paa den af Udvalgets Flertal forudsatte Maade, vilde den aarlige Udgift synke ned til omtrent 130,000 Kr., saa at der altsaa vilde kunne opnaas en ikke ganske uvæsentlig Besparelse. Da Udvalgets Flertal saa bestemt har peget paa et af Marinens Skibe som det, der var bedst skikket til at tage Station i Vestindien, maa jeg dog tillade mig at meddele en Oplysning, som jeg har modtaget af min tilstedeværende Kollega Marineministeren, nemlig den, at Jylla dog ikke strax eller snart vil kunne overtage denne Stationsjeneste, idet der paa Finantslovsforlaget for 1880—81 er begjæret nye Kjedler til Skibet, som altsaa vil behøve saadanne, før det kan komme til at gaa ud. Derhos er Indsætningen af disse Kjedler først paaregnet at skulle finde Sted det næste Aar; men selvfølgelig vil, dersom Jylla bliver bestemt til denne Jjeneste, Indsætningen af Kjedlerne kunne finde Sted meget hurtigere, saa at Skibet i det Tidligste vil kunne komme til at overtage Stationsjefen i Foraaret 1881. Bliver man imidlertid først enig om det Principielle, om Hovedsagen, nemlig at en Delogsmand stadig bør holdes i Vestindien, antager jeg ogsaa, at man nok kommer ud over Vanskeligheden ved at finde det rette Skib, og at altsaa ogsaa Pengene ville findes dertil.

Det ærede Mindretals Stilling til Sagen i det Hele taget er jo den, at det fuldt erkjender, at der paaligger os en Forpligtelse til at sørge for, at Ro og Orden kan bevares paa den Del af det danske Territorium, som Lovforlaget omhandler, ligesaa vel som paa enhver anden Del af det danske Territorium; men de i Lovforlaget dertil foreslaaede Midler finde ikke Mindretallets Bisald, dels fordi de ere for kostbare, dels fordi Mindretallet antager, at Forholdene i Vestindien endnu ere saa lidet overfluelige, at man ikke endnu bør tage nogen endelig Bestemmelse om Nyordningen af Forholdene derovre, men at man indtil videre skal hjælpe sig med at faae den nødvendige modus vivendi tilveie, hvad jeg vil udtrykke ved: „at holde det gaende paa Pumpene lidt endnu“; thi at der er Fare paafærde, Fare for fuldstændigt Skibbrud, tror jeg ikke endogsaa det ærede Mindretal har kunnet overse. Må jeg forekomme det, at man allerede for længe har ladet Tilstandene i Vestindien uberørte af Lovgivningsmagten herhjemme, og jeg frygter for, at for hvert Aar, man videre lader gaa hen, vil man finde Opgaven at ordne Forholdene herhjemme stadig vanskelige. Det ærede Flertal har bemærket, at det med Tilfredsstillelse vilde have modtaget et Forslag om en fuldstændig Op-